

679 Ach, ubogi żłobie

mel. kolędy polskiej

a E⁷ a E⁷

1. Ach, u - bo - gi — żło - bie, coś ja wi - dzę — w to - bie?
 2. Zba - wi - cie - lu — dro - gi, ta - keś to u - bo - gi?
 3. Czyż nie mo - głeś — so - bie w kra - sie i oz - do - bie
 4. Na ten świat przy - by - wasz, grze - chy je - go — zmy - wasz,
 5. Któż się nie za - wsty - dzi, gdy Cię w nę - dzy — wi - dzi?

5 d G⁷ C F (A⁷) d C G C G⁷ C

1. Droż - szy wi - dok, niż ma nie - bo, w ma - leń - kiej O - so - bie. - so - bie.
 2. Za - mie - ni - łeś chwa - łę nie - ba za nędż - ne bar - ło - gi. - ło - gi.
 3. o - brać gro - du wspa - nia - ła - go, nie w tym le - żeć żło - bie? żło - bie?
 4. wzią - wszy bru - dy i spro - śno - ści, chwa - łą go o - kry - wasz. - kry - wasz.
 5. Któż, poz - naw - szy mi - łość Two - ją, grzechem się nie. zbrzy - dzi? zbrzy - dzi?

6. Ciebie uwielbiamy
razem z aniołami.

[O, zachowaj nas w prostocie,
mieszkaj między nami!:]